

Naar jeg saa skal bedømme Status for alle de Aar, som foreligge, vil jeg have Lov til først at henvise til, at Statsgælden fra 1900—1909 er vokset med 46 Mill. Kr., nemlig fra 208 til 254 Mill. Kr. Heraf ligge imidlertid de 20 Mill. Kr. i Hypotekbankens Grundfond. Altsaa den virkelige Gældsforøgelse fra 1900 til 1909 — jeg regner stadig til 31. Marts — er 26 Mill. Kr. Yderligere er der forsvundet forskellige Fonds til et Beløb af 23 Mill. Kr. Jeg nævner, at der laa 11 Mill. Kr. til os i Statsanstalten for Livsforsikring, Banernes private Pensionsfond og forskellige andre Fonds, som ere blevne inddragne, og som tilsammen udgøre 23 Mill. Kr. Det er i alt 50 Mill. Kr.s Forringelse af Status. Paa den anden Side have vi haft nogen Forøgelse af Status fra 1900, idet der er oprettet nye Fonds til et Beløb af 47 Mill. Kr., nemlig Brandforsikringsfonden, Statsbanernes Driftsfond, Statslaanefonden, Garantifonden for Embedsmænd o. s. v. Det bliver ca. 47 Mill. Kr. i disse Fonds. Dertil kommer, at Reserveciften er uforandret, men Kassebeholdningen er vokset, tror jeg, med 17 Mill. Kr. fra 1900 til 1909. Derfor maa Status siges fra 1900 til 1909 at være forringet med 50 Mill. Kr. og at være forøget med 65 Mill. Kr., saaledes at den virkelige Statusforbedring er 15 Mill. Kr.

Jeg siger dette med Hensigt, thi naar vi nu ere tvungne til at tage Laan — og jeg skal straks vise Dem hvorfor —, er det rigtigt ikke at sige Tingene værre, end de ere. Selv om vi nu alle sammen i Kor — og vistnok med Rette — skulle til at sige Reformpartiets Finanspolitik alle de Ukvemsord, som Molbech indeholder, maa jeg alligevel sige, at Status er forbedret med 15 Mill. Kr.

Men hvorledes er denne Statusforbedring paa dette Punkt opnaaet? Den er opnaaet ved 10 Mill. Kr. aarlig i Indkomst- og Formueskat, hvoraf ganske vist de 5 Mill. Kr. ere gaaede til Afløsning af Ejendomsskatter, den er naaet ved over 5 Mill. Kr. i Trafikskatter, nemlig paa Trafikken, Forhøjelse af Porto- og Posttakster og lignende. (*Sigurd Berg*: Hvad er Trafikskatter?) Det er en Skat, som opkræves i Form af et Tillæg til den Betaling, som Staten tager, naar den driver en eller anden Virksomhed, f. Eks. Postvirksomhed. (*Sigurd Berg*: Men naar den Virksomhed ikke giver den Rente, som den burde give?) Hvis det ærede Medlem ikke vil kalde det for Trafikskat, saa maa

det ærede Medlem kalde det, hvad han vil. Det afgørende er, at der er mindst 5—6 Millioners Betaling for Skatteyderne derpaa. Jeg troede ikke, det ærede Medlem havde en saa stor statsvidenskabelig Interesse. Desforuden have vi $\frac{1}{2}$ Million, der er gaaet ind i lang Tid fra det vestindiske Lotteri. Der kommer ogsaa Penge fra Klasselotteriet, idet Klasselotteriets Overskud er blevet forøget med $\frac{1}{2}$ Million om Aaret. Med andre Ord, vi have faaet en Merindtægt af ca. 17 Millioner, hvoraf de 5 ere gaaede til Reduktion af andre Skatter, saaledes at vi i en lang Aarrække have haft en Merindtægt af 10—12 Millioner.

Naar vi se paa vor Stilling, maa jeg sige, at vi skulle ikke være altfor ivrige efter nye Skatter. Skattegrænsen er i Virkeligheden snart naaet. Vi have faaet nye Trafikskatter, ogsaa paa Indkomst- og Formueskatten er der drejet et Par Omgange. Vi have optaget Ejendomsskylden, endvidere Arveskatten, selv om der endnu mangler et Led i den, men dette Led er ingen Herregaard. Vi have faaet en Række Luksusskatter, der bleve gennemførte af afdøde Vilhelm Lassen, vi have faaet Vinskatten, vi mangle i Virkeligheden blot Brændevinsskatten, der efter et en Gang til Befolkningen givet Løfte skal bruges til Alderdomsforsørgelse. Vi have saa Grundskatterne eller Forøgelse af Statens Erhvervsvirksomhed tilbage, andet gives der omtrent ikke.

De samlede Skatter til Stat og Kommune ere ca. 140 Millioner, og i Løbet af faa Aar ville de sikkert være naaede til ca. 150 Millioner, eller 60 Kr. pr. Individ, ca. 300 Kr. pr. Familie i aarlig Skat. Man maa vel nok have Lov til at sige, at vi have naaet saa nær til Skattegrænsen, som vi i og for sig have godt af.

Derfor vil jeg haabe, at Rigsdagen og navnlig den højtærede Finansminister ville holde fast ved de Grundsætninger, han udtalte, da han af en Fejltagelse var bleven radikal Ordfører for det radikale Parti oppe i Landstinget. Hvad han da sagde om Arveskatten, synes jeg var lidt for reaktionært, men jeg kan jo ikke som Højremand bebrejde den højtærede Minister hans reaktionære Tendenser paa visse Punkter. Men hvad han sagde om Forbrugsskatterne, var ganske rigtigt, ja, usædvanlig fornuftigt. Den højtærede Finansminister vil sikkert give mig Ret i, at det var en letsindig Finanspolitik, da man ophævede en Mængde Forbrugsskatter, ikke helt, men just saa meget, at det ikke